

In quo. **G**loria Patri. Locutus iste.

V. Hæc est domus Domini firmiter ædificata.

R. Bene fundata est supra firmam petram.

AD NONAM.

Añ. Lápides pretiosi.

Capitulum. Apoc. xxj. b

ET abstérget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum: et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedebat in throno: Ecce nova facio omnia.

R. br. Hæc est domus Domini, * Firmiter ædificata. Hæc est. **V.** Bene fundata est supra firmam petram. Firmiter. **G**loria Patri. Hæc.

V. Bene fundata est domus Domini. **R.** Supra firmam petram.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in j. Vesperis præter.

V. Domum tuam Domine decet sanctitudo. **R.** In longitudinem dierum.

Ad Magnificat, Añ. O quam metuendus est * locus iste: vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

DIE II. INFRA OCTAV.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

Leccio ib. **In Ps. cxxj.**

Erusalem, quæ ædificatur ut civitas, Fratres, quando dicebat ista David, perfecta erat illa civitas, non ædificabatur. Nescio quam ergo civitatem dicit, quæ modo ædificatur, ad quam currunt in fide lapides vivi; de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lapides vivi coædificamini in domum spiritalem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificamini? Vivis, si credis: si autem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apostolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

R. Orántibus. [169]

Leccio h.

Ipsa ergo modo civitas ædificatur. Præcédunt de montibus lapides per manus prædicantium veritatem, conquadrantur, ut intrent in structuram sempiternam. Adhuc multi lapides in manibus

artificis sunt: non cadant de manibus artificis, ut possint perfecti coædificari in structuram templi. Est ergo ista Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas: fundamentum ipsius Christus est. Dicit Apostolus Paulus: Fundamentum aliud nemo potest ponere præter id, quod positum est, quod est Christus Jesus.

R. O quam. [169]

Leccio ij.

Fundamentum quando ponitur in terra, desuper ædificantur parietes, et pondus parietum ad ima tendit, quia in imo positum est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in cœlo est, ad cœlum ædificemur. Corpora ædificaverunt istam structuram, quam videtis amplam surrexisse hujus basilicæ: et quia corpora ædificaverunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia vero spiritaliter ædificamur, fundamentum nostrum in summo positum est. Illuc ergo curramus, ibi ædificemur; quia de ipsa Jerusalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in atriis tuis Jerusalem. **R.** Mane. [170]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Leccio vij.

Cap. xix.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua. De Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Ex libro 8. in Luc. in fine.

Et confestim, inquit, vidit, et sequebatur illum, magnificans Dominum. Aliter enim non videtur, nisi sequeretur Christum, nisi Dominum prædicaret, nisi sæculum præteriret. Cum divitibus quoque in gratiam revertamur. Nolumus enim offendere divites, qui volumus, si fieri potest, sanare omnes: ne in cameli comparatione præstricti, et in Zachæo citius quam oportuit, derelicti, justæ habeant commotionis offensam.

R. Domus mea. [173]

Leccio viij.

Discant divites non in facultatibus crimen hærere, sed in iis, qui uti nesciant facultatibus. Nam divitiæ ut impedimenta improbis, ita bonis sunt

adjumenta virtutis. Dives certe Zachæus, et electus a Christo : sed dimidium bonorum suorum pauperibus largiendo, reddendo etiam quadruplum, quæ fraude sustulerat, (alterum enim non sat est, nec habet gratiam liberalitas, si injuria perseverat, quia non spolia, sed dona quaeruntur) uberiores mercedem quam conferbat, accepit.

℟. Lápides. [173]

Lectio II.

ET bene princeps inducitur publicanorum. Quis jam de se desperet, quando et iste, cui census ex fraude, ad salutem pervenit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes divites, aváros. Quia statuta pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullius altius statutam Scriptura, nisi hujus expressit? Vide ne forte malitia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim reddere promiserat : nondum viderat Christum : merito adhuc pusillus. Joannes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spiritum sicut columbam super Christum manentem, sicut ipse ait : Vidi Spiritum de-

scendentem sicut columbam, et manentem super eum.

Te Deum laudamus. 18.

DIE III. INFRA OCT.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. cclvj. de Temp.

Lectio IV.

Elébritas hujus congregationis, dedicatio est domus orationis. Domus ergo nostrarum orationum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo aedificamur, ut in fine sæculi dedicemur. Aedificium, imo aedificatio habet laborem; dedicatio exultationem. Quod hic fiebat, quando ista surgébant, hoc fit modo, cum congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi desilvis et montibus ligna et lapides præciduntur : cum vero catechizantur, baptizantur, formantur, tamquam inter manus fabricorum et opificum dolantur, collineantur, complanantur. Verum tamen domum Domini non faciunt, nisi

quando caritate compaginantur.

℟. Orantibus. [169]

Lectio V.

Igna ista et lapides si non sibi certo ordine cohererent, si non se pacifice inneciterent, si non se invicem, coherendo sibi, quodammodo amarent, nemo huc intraret. Denique quando vides in aliqua fabrica lapides et ligna bene sibi coherere, securus intras, ruinam non times. Volens ergo Dominus Christus intrare, et in nobis habitare, tamquam aedificando dicebat : Mandatum novum do vobis : Ut vos invicem diligatis. Mandatum, inquit, novum do vobis. Veteres enim eratis, domum mihi nondum faciebatis, in vestra ruina jacebatis. Ergo ut eruamini a vestrae ruinae vetustate, vos invicem amate.

℟. O quam. [169]

Lectio VI.

Consideret ergo caritas vestra, aedificari adhuc istam domum toto, sicut predictum est et promissum, orbe terrarum. Cum enim aedificatur domus post captivitatem, sicut habet alius Psalmus,

dicatur : Cantate Domino canticum novum : cantate Domino omnis terra. Quod ibi dixit, canticum novum ; hoc Dominus dixit, mandatum novum. Quid enim habet canticum novum, nisi amorem novum? Cantare amantis est. Vox hujus cantoris, fervor est sancti amoris. Amemus, gratis amemus : Dominum enim amamus, quo nihil melius invenimus : ipsum amemus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens. [170]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII.

Cap. xix.

IN illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Ex libro 8. in Luc. prope finem.

UAE autem turba, nisi imperitiae confusio multitudinis, quæ verticem nequit videre sapientiae? Ergo Zachæus quamdiu in turba

est, non videt Christum : supra turbam ascendit, et vidit : hoc est, plebis jam transgressus inscitiam, meruit quem desiderabat, aspícere. Pulchre autem áddidit, Quia illa parte erat transiturus Dóminus : vel ubi sycómoros, vel ubi crediturus : ut et mystérium serváret, et grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad Gentes.

℟. Domus mea. [173]

Lectio viij.

Vidit itaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitate fidei inter fructus novórum óperum, velut fecundæ altitúdine árboris eminebat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptates Domínica die relaxáre ánimus, festivitátem admiscére deléctat. Zachæus in sycómodo, novum videlicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque compleretur illud : Arbor fici produxit grossos suos.

℟. Lápides. [173]

Lectio ix.

Ad hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus áli-

bi : Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánael sub árbore, hoc est, supradícem, quia justus. Radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathánael, quia sub lege : Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat : iste jam supra legem relinquébat sua, et Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus. 18.

DIE IV. INFRA OCT.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Episcopi.

Ex Serm. cclvj. de Tempore.

Lectio ib.

Tténdite in Psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus ex ruína ædificiórum. Conscidisti saccum meum : hoc pertinet ad ruínam. Quid ergo ad ædificium ? Et accinxisti me lætítia. Vox dedicatiónis : Ut cantet tibi glória mea, et non compún-gar. Quis est, qui loquitur ? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscurum est. Ergo verba ejus dicam, con-

tínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dicere pótuit : Eruísti Dómine ab inferis ánimam meam ?

℟. Orántibus. [169]

Lectio v.

Cujus ánimam jam ab inferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco : Non derelínques ánimam meam in inférno ? Propónitur dedicatio, et cantátur liberatio, cánticum dedicatiónis domus, et dicitur : Exaltábo te Dómine, quóniam suscepisti me : et non jucundásti inimicos meos super me. Atténdite Judæos inimicos, qui se putábant occidisse Christum, vicísse tamquam inimicum, perdidisse quasi hóminem céteris similem atque mortálem.

℟. O quam [169]

Lectio vi.

Resurrexit tértia die, et ejus vox est : Exaltábo te Dómine, quóniam suscepisti me. Atténdite Apóstolum dicéntem : Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimicos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectione, ascensione, prædicatióne áliqui com-

pungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apóstolorum constántiæ diffamatióne áliqui compungebántur, et convertebántur : áliqui obdurabántur, et confundebántur, nulli tamen jucundabántur

℟. Mane surgens. [170]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xix.

In illo témpore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et híc princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Lib. 27. Moral. cap. xxvij. post medium.

Si veráciter sapientes esse, atque ipsam sapiéntiam contemplári appetimus, stultos nos humiliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est : Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapientes. Hinc rursum dicitur : Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc evangélicæ históriæ

verba testantur : quia Zachaeus cum videre praeturbam nihil posset, sycómori arborem ascendit, ut transeuntem Dóminum cerneret. Sycómorus quippe ficus fátua dicitur.

℟. Domus mea. [173]

Lectio viij.

PUſillus itaque Zachaeus sycómorum súbiit, et Dóminum vidit : quia qui mundi stultitiam humiliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtiliter contemplántur. Pusillitatem namque nostram ad videndum Dóminum turba praepedit : quia infirmitatem humanae mentis, ne lucem veritatis inténdat, curarum saeculárium tumultus premit. Sed prudenter sycómorum ascendimus, si próvide eam, quae divinitus praecipitur, stultitiam mente tenemus. Quid enim in hoc mundo stultius, quam amissa non quaerere, possessa rapiéntibus relaxare, nullam pro acceptis injúriis injúriam réddere, imo adjúntis aliis patientiam praebere?

℟. Lápidés. [173]

Lectio ix.

QUasi enim sycómorum nos ascendere Dóminus praecipit, cum dicit :

Qui aufert quae tua sunt, ne répetas. Et rursum : Si quis te percússerit in dexteram maxillam, praebelli et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cernitur : quia per hanc sapiéntem stultitiam, etsi necdum, ut est, sólida, jam tamen per contemplationis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu videtur, quam videre nequeunt qui sibi sapiéntes esse videntur : quia ad conspiciendum Dóminum, in elata cogitationum suarum turba deprehénsi, adhuc sycómori arborem non invenerunt. Te Deum. 18.

DIE V. INFRA OCTAV.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Episcopi.

Ex Serm. cclvj. de Temp

Lectio iii.

IN Odo, quando implentur ecclesiae, putamus jucundari Judaeos? Ecclesiae aedificantur, dedicantur, implentur : quomodo illi jucundantur? Non solum non jucundantur, sed etiam confunduntur, et implentur vox exsultantis: Exaltábo

te Dómine, quóniam suscepisti me : et non jucundasti inimicos meos super me. Non jucundasti super me : si mihi credant, jucundabis in me. Ne multa dicamus, ad illa, quae cantavimus, aliquando veniamus. Quomodo dicit Christus : Conscidisti saccum meum, et accinxisti me laetitia? Saccus ejus erat similitudo carnis peccati.

℟. Orántibus. [169]

Lectio v.

NON tibi viléscat, quod ait, Saccum meum : ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidisti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidisti saccum meum. In passióne conscissus est. Quomodo ergo Deo Patri dicitur : Conscidisti saccum meum? Quomodo Patri dicatur, vis audire: Conscidisti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit, sed pronobis omnibus tradidit illum. Fecit enim per Judaeos nescientes, unde redimerentur scientes, et confunderentur negantes. Nesciunt enim quid boni nobis operati sunt malo suo. Suspensus est saccus, et quasi laetatus est impius. Conscidit saccum

lancea persecutor, et fudit prétium nostrum Redemptor. ℟. O quam. [169]

Lectio vi.

CAntet Christus Redemptor, gemat Judas venditor, erubescat Judaeus emptor. Ecce Judas vendidit, Judaeus emit, malum negotium egerunt, ambo damnati sunt, se ipsos perdidérunt venditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro corpore occiso, pro corpore dedicato. Dicat, audiamus : Conscidisti saccum meum, et accinxisti me laetitia : id est, conscidisti mortalitatem meam, et accinxisti me immortalitate et incorruptione. Ut cantet tibi glória mea, et non compungar. Quid est, Non compungar? Jam contra me non ferat lanceam persecutor, Ut non compungar. Christus enim surgens a mortuis, jam non moritur, et mors illi ultra non dominabitur.

℟. Mane surgens. [170]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii.

Cap. xix.

IN illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir

nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. lxxvij. in
Lucæ xix.

UÆ impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud Deum. Ecce enim camélus depósita gibbi sarcina per forámen acus transit, hoc est, dives et publicanus relicto ónere divitiarum, contempto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascendit. Qui mira devotióne fidei ad videndum Salvatorem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris : atque ídeo iuste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Dominicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit.

℟. Domus mea. [173]

Lectio viij.

Mystice autem Zachæus, qui interpretatur justificatus, credentem ex Géntibus pópulum significat. Qui quanto curis sæcularibus occupatior, tanto flagítiis depri-

méntibus erat factus humilior. Sed ablútus est, sed sanctificatus, sed justificatus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in spiritu Dei nostri. Qui intrántem Jérico Salvatorem vidére quærébat, sed præ turba non póterat : quia grátia fidei, quam mundo Salvátor attulit, participáre cupiébat : sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveniret, obstiterat.

℟. Lápides. [173]

Lectio ix.

EAdem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat, étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devicit : ita pusillus necesse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdó transcendat, terréna relinquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro similis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupatur) ficus fátua dicitur. Et eadem Dominica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab in-

crédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus. 18.

DIE VI. INFRA OCTAV.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Augustini Episcopi.

Ex Serm. cclvj. de Temp.

Lectio ix.

ERgo, dum novam constructionem sanctæ hujus ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenimus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitati vestræ congruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster congruus erit, si in se aliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitati animárum vestrarum, Deo vos intérius ædificánte, proficiat. Quod hic factum corporáliter vidémus in parietibus, spiritaliter fiat in méntibus : et quod hic perfectum cernimus in lapidibus et lignis, hoc ædificánte grátia Dei, perficiáur in corpóribus vestris.

℟. Orántibus. [169]

Lectio x.

P Rincipáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum, et omne donum perfectum : et ejus bonitatem tota cordis alacritate laudémus, quóniam ad construendam istam domum orationis, fidélium suorum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxiliúm, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent : ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perficere pro bona voluntate, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. O quam. [169]

Lectio xj.

ET quia ópera bona in conspéctu suo nunquam esse permittit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtutis suæ favórem, tribuet condígnam pro tanta operatione mercédem. Adhuc ámplius agendæ sunt grátia Deo nostro. Hanc enim ecclésiám, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártýrum reliquiis ámplius honorári. ℟. Mane. [170]

In III. Nocturno.
Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. xix.

IN illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri. Lib. 5. cap. lxxvij. in Luc. xix.

ET cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perambulans Jéricho Salvator, venit ad locum, ubi præcurrrens Zachæus sycómorum conscenderat : quia missis per mundum sui verbi præconibus, in quibus ipse nimirum et loquebatur et ibat, venit ad populum nationum, qui passionis ejus fide jam sublimis existens, etiam divinitatis ejus ardēbat agnita facie beari. Suspiciens vidit illum, quia per gratiam fidei a terrenis cupiditatibus elevatum, turbisque infidelibus præeminentem elegit. Videre enim Dei, eligere vel amare est. Unde est illud : Oculi Domini super justos. Nam et nos quæ amamus, vidēre; ab his, quæ exse-

crāmur, intuitum festinamus avertere.

℟. Domus mea. [173]

Lectio viii.

Vidit ergo Jesus videntem se, quia elegit amantem se, et amavit amantem. Hunc sane ordinem proficiendi, hoc est, per fidem Dominicæ incarnationis ad cognitionem divinitatis perveniendi, quasi per sycómorum Jesu faciem speculari Doctor egregius ostendit, cum ait : Non enim judicavi scire me aliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifixum. Itemque aliis exprobrans : Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infirma temporariæ dispensationis, sólido cibum ardua perpetuæ majestatis appellans.

℟. Lápides. [173]

Lectio ix.

ET dixit ad eum : Zachæe, festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit, et excepit illum gaudens. Manebat aliquando Dominus in domo principis Pharisæorum, hoc est, in Judæorum synagoga do-

cébat : sed quia non baptizatum ante prandium, sabbato curantem, publicanos et peccatores recipientem, contra avaritiam disputantem, et cetera digna Deo gerentem, lingua venenata carpēbant; per tæsus eorum facinora, discessit et aufugit, dicens : Relinquetur vobis domus vestra deserta. Hodie autem in domo pusilli Zachæi oportet illum manere : hoc est, novæ lucis gratia coruscante, in humili credentium nationum corde quiescere.

Te Deum laudamus. 18.

DIE VII. INFRA OCT.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Homilia xxxij. in cap. ix. Matth.

Lectio iii.

Omnium omnium domus est Ecclesia, in quam vobis prius ingressis nos intramus, discipulorum formam retinentes : ideoque communiter omnibus statim atque ingressi fuimus, ut illis datam legem sequamur, pacem offerimus.

Nemo igitur socordia torpeat : nemo sæcularibus rebus suspensum animum habeat, cum jam ad prædicandum sacerdotes intraverint. Non enim parva huic rei imminet poena. Equidem millies potius malim in domum alicujus vestrum ingressus destitui, quam hic prædicans non audiri. Hoc mihi molestius esset quam illud, quandoquidem magis propria hæc est, quam illa.

℟. Orantibus. [169]

Lectio v.

NAM hic magnæ illæ nostræ opes posite sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirandum? Nam hæc mensa longe pretiosior est atque jucundior : et lucerna hæc, quam illa, ut norunt qui cum fide oleo peruncti, a morbis liberati sunt. Arca etiam hæc multo melior, magisque necessaria. Non enim vestes, sed misericordiam inclusam continet : quamvis pauci sint, qui eam possideant. Hic et lectulus est valde illo præstantior : divinarum enim Scripturarum requies quovis lecto suavior est. ℟. O quam. [169]

Leccio ij.

ET quidem si concórdia perfecté servaretur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberemus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria millia, et quinque millia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjúcti sumus, saltem quando huc convenimus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes, et ínopes sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intrámus, cum caritaté nos suscipite : cumque, Pax vobis, dico : Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

R. Mane surgens. [170]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangéllii secúndum Lucam.

Leccio vij. Cap. xix.

IN illo témpore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic

princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Paulo post prædicta.

Somnes, murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertisset, Manifestum est, Judæos semper Géntium odísse salutem. Scriptum est enim : Sequénti vero sábbato pene univérsa civitas convenit audire verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi repléti sunt zelo, et contradicébant iis, quæ a Paulo dicebántur. Et álibi, fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum principem disceptábant, dicéntes : Quare introísti ad viros præpútium habéntes, et manducásti cum illis?

R. Domus mea. [173]

Leccio viij.

Stans autem Zachæus dixit ad Dóminum : Ecce dimídium bonórum meórum Dómine do paupéribus : et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus

**IN OCTAVA
DEDICATIONIS ECCLESIAE.**

Duplex.

Omnia ut in die [161] præter Lectiones ij. Nocturni.

Ex Epístola prima sancti Felícis Papæ quarti.

**De Consecr. dist. 1.
cap. 2.**

Leccio iv.

Abernáculum Móysen, Dómino præcipiente, fecísse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divínium cultum expléndum, légitimus : et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii, quam sacerdótes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant, et deponébant : in ipsis institútionibus, quæ jubénte Dómino conscriptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperitur.

R. Orántibus in loco isto,
* Dimítte peccáta pópuli

stans, id est, in ea quam cœperat, fidei veritaté persístens, non solum se ex peccatóre convérsam, sed étiam inter perfectos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino : Si vis perfectus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da paupéribus : quisquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

R. Lápides. [173]

Leccio ij.

AT qui áliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem réddere, deinde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic et ipse, quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sápiens illa stultítia, quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat : rapta vidélicet réddere, própria relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, et ejus, qui necdum videátur, Dómini vestígia sequi concupíscere.

Te Deum. 18.

tui Deus, et ostende eis viam bonam, per quam ambulent, et da gloriam in loco isto. *℟.* Qui regis Israel intende, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Cherubim. — Dimitte.

Lectio v.

Qualiter ergo David regum piissimus amplificaverit cultum Dei, et templum Domino edificare voluerit, sed propter multum sanguinem quem effuderat, prohibitus est, et ipse colligerat expensas: Salomon quoque filius ejus idipsum, quod ipse facere optaverat, jubente et auxiliante Deo, perfecit, et templum cum altari, et reliqua ad divinum cultum peragendum consecravit: in libro Regum legitur. Fecit ergo Salomon in tempore illo festivitatem celebrem, et omnis Israel cum eo, multitudo magna ab introitu Emath usque ad rivum Aegypti, coram Domino Deo nostro septem diebus, et septem diebus, id est, quatuordecim diebus et in die octava dimisit populos.

℟. O quam metuendus est locus iste: * Vere non

est hic aliud, nisi domus Dei, et porta coeli. *℟.* Haec est domus Domini firmiter aedificata, bene fundata est supra firmam petram. — Vere non est.

De Consec. dist. i. cap. xvij.

Lectio vi.

Solemnitates dedicationum ecclesiarum et sacerdotum, per singulos annos solemniter sunt celebrandae, ipso Domino exemplum dante, qui ad festum dedicationis templi, omnibus id faciendi dans formam, cum reliquis populis eandem festivitatem celebraturus venit, sicut scriptum est: Facta sunt Encenia in Ierosolymis, et hiems erat, et ambulabat Jesus in templo in porticu Salomonis. Quod autem octo diebus Encenia sint celebranda, in libro Regum peracta dedicatione templi, reperietis.

℟. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Domino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. *℟.* Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. — Vere. Gloria Patri. Vere.

In Festis B. Mariae Virginis

PER ANNUM.

IN I. VESPERIS.

Añ. Dum esset Rex * in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

Psalmus cii.

Dixit Dominus Domino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuae emittet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuae in splendoribus sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non poenitebit eum: * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis, * confrigit in die irae suae reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Añ. Dum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

Añ. Laeva ejus * sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me.

Psalmus cii.

Laudate pueri Domini: * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudate nomen Domini.